

"Vita damer" i USAs tjänst

Salim Lamrani

"Vita damerna" på Kuba har förvärvat stort anseende i västerländska bolagsmedia. Upphöjda till frihetssymboler omges de av en aura som kan få vilken oppositionsgrupp som helst i världen att blekna av avund.

"Vita damerna" är anhöriga till 75 personer som dömdes till fängelse i mars 2003 för "samarbete med främmande makt". De demonstrerar varje söndag för frigivning av sina anhöriga. För att ge sig själva en viss legitimitet och dölja vad domarna mot deras anhöriga gäller, jämför de sig med Mödrarna på Plaza de Mayo.

Hebe Bonafini är ordförande för Mödrarna på Plaza de Mayo, välkända över hela världen för sin outtröttliga kamp mot orättvisor. På frågan om sin uppfattning om "Vita damerna", gav hon ett skarpt svar: "Vi accepterar inte att jämföras med dom, eller att de använder våra vita symbolik. Vår kamp gäller revolutionen, den som våra barn ville genomföra. De försvarar USAs terrorism och undergrävande politik, förtryck och dödande."

Medieshow 21 april 2008

21 april 2008 iscensatte "Vita damerna" en medieshow framför Inrikesministeriet vid Revolutionstorget och skjutsades till sina hem av myndigheterna. Västerländska bolagsmedia framställde det som att en fredlig och spontan demonstration slogs ner. Reuters skildrade "en våldsamt attack på de fängslade dissidenternas hustrur". Andra brännmärkte "en planerad förtryckarinsats" som "med våld" upplöste demonstrationen.

Mediebolagen fanns på plats vid Revolutionstorget redan kl 6 på morgonen, vilket sätter frågetecken kring demonstrationens "spontana" karaktär. Och vad beträffar "våldsamt attack", som frammanar bilder av anstormande kravallpolis – som inte existerar på Kuba – så visar videofilmer hur ett tjugotal obeväpnade kvinnliga poliser för "Vita damerna" till en luftkonditionerad turistbuss. En av de demonstranterna, Berta de los Angeles Soler, förklarade dessutom för AP att ingen hade misshandlats: "De slog oss inte. Det förekom inget våld."

För mediebolagen var händelsen ett bevis på Kubas repressiva karaktär. De bortser helt från att demonstrationer förbjuds dagligen i hela världen. I Frankrike, t ex, är det förbjudet att demonstrera utan tillstånd från länsstyrelsen. Tänk bara hur polisen våldsamt släpade 15-åriga flickor längs marken under studentdemonstrationerna i Frankrike 2007. Något sånt har aldrig inträffat på Kuba efter 1959. Media förteg också att "Vita damerna" blev hemkörda först efter tre timmars demonstration, och då för att undvika folks upprörda protester. Läget blev faktiskt spänt när ett hundratal personer anklagade damerna för att stödja USAs utrikespolitik.

Oberoende av Kubas regering, men inte av USAs

En av grundarna, Miriam Leyva, förklarade att damernas aktion enbart var "humanitär". "Vi har ingen politisk agenda", sa hon och hävdade liksom språkröret Laura Pollán, att de är oberoende.

Kubas regering har fördömt aktionen som "en provokation" iscensatt av den högerextrema kongressledamoten i Florida, Ileana Ros-Lehtinen, som har uppmanat grupper av det här slaget för att förtjäna finansiering från USAs regering. Faktum är att USAs representant i Havanna, Michael Parmly, regelbundet har träffat damerna. Det framgår av foton som visats på kubansk TV, som också offentliggjort ett inspelat telefonsamtal med Ileana Ros-Lehtinen från 18 april 2008, där det otvetydigt framgår att hon och Kubansk-Amerikanska Stiftelsen (Cuban American National Foundation – CANF i Florida) organiserat demonstrationen den 21 april.

Ileana Ros-Lehtinen är hetsig förespråkare av hårda tag mot Kuba. Hon deltog i kidnappningen av pojken Elián González år 2000 och har energiskt försvarat de ökända terroristerna Orlando Bosch och Luis Posada Carriles. Hon har också pläderat för skärpning av den ekonomiska krigföringen. I mars 2006 uppmanade hon till mord på Fidel Castro, när hon intervjuades för den brittiska dokumentären "638 sätt att döda Castro": "Jag stöder möjligheten att se någon mörda Fidel Castro."

Vad beträffar CANF, råder inte något tvivel om dess inblandning i terrorismen mot Kuba, i synnerhet de blodiga attentaten 1997. José Antonio Llana, fd ledare för organisationen, avslöjade den 22 juni 2006 hur CANF disponerade en stridshelikopter, tio lätta flygplan för fjärrstyrning, sju fartyg, en snabbgående motorbåt och obegränsad mängder sprängmedel. "Vi var otåliga att få slut på Castro-regimen efter Sovjets sammanbrott. Vi ville skynda på demokratiseringen av Kuba med vilka medel som helst", erkände han.

Vilket land i världen skulle acceptera att dess medborgare samarbetar med någon som uppmanar till mord på landets president? Vilken nation skulle acceptera att någon samarbetar med en terroristorganisation? Vad skulle hända i Frankrike om några samarbetade med Al-Qaida, till exempel? Skulle västerländsk press kalla dem för "dissidenter"? Skulle de fortfarande vara i frihet?

Rundabordskonferens i Miami

Den 8 april 2008 hölls en rundabordskonferens om Kubas framtid på Hotell Biltmore i Coral Gables, Florida. Där deltog bl a USAs handelsminister Carlos Gutiérrez, Tjeckiens ambassadör i Washington Petr Kolar och flera ur den exilkubanska extremhögern. De drog slutsatsen att "ett fast stöd till dissidenterna är bästa sättet att åstadkomma en demokratisk förändring på ön". Det är klarspråk för omstörtande verksamhet och strider mot såväl internationell rätt som kubansk lagstiftning.

Washington vet mycket väl att deras små kubanska grupper är fullständigt isolerade i sitt land. Folk ser deras verksamhet som samarbete med fiendlig makt, och därför

betonade Gutiérrez och de andra deltagarna att "det viktiga är att dessa oppositionella inte känner sig isolerade". Han påminde om att en budget på 80 miljoner dollar anslogs i juli 2006 till verksamheten. CANF har också publicerat en rapport på 21 sidor om Washingtons 65 miljoner dollar till dessa smågrupper.

"Oppositionella" i samtal med Bush

George W. Bush har många gånger klargjort sin avsikt att störta regeringen i Havanna. Den 6 maj 2008 tog han sig tid att prata direkt med "Vita damerna" Berta Soler och Martha Beatriz Roque samt José Luis Antúnez García, i en videokonferens. De befann sig i USAs Intressekontor i Havanna för att få förhållningsorder från sin främsta välgörare Michael Parmly. Även utrikesminister Rice och handelsminister Gutiérrez deltog.

Berta Soler har berättat att Bush "gratulerade dem" för deras insatser, och att hon passade på att begära mer pengar från Washington: "Vi tackade honom för den hjälp vi får från kubanerna i USA, men den är inte tillräcklig." Den 6 maj var fyraårsdagen av Bush-planen från 2004 för återkolonisering av Kuba.

I sitt tal vid Council of the Americas den 7 maj 2008 bekräftade Bush än en gång att hans huvudsakliga mål är Kuba och upprepade sin avsikt att göra allt som stod i hans makt för att göra slut på den rådande ordningen där.

Vita Husets besatthet när det gäller Kuba har nästan överskuggat kriget i Irak, den ekonomiska krisen, dollarns värdeminskning, livsmedelskrisen, de allvarliga klimatförändringarna och det exploderande oljepriset.

Kuba hävdar sin rätt

Kubas utrikesministerium fördömer USA "uppmuntran till undergrävande verksamhet" i landet, och "anklagat USAs regering för att organisera och främja dessa och andra kontrarevolutionära provokationer samt efterföljande mediakampanjer mot Kuba". Kommunikén brännmärker de "program som bara mellan 1996 och 2006 försett den inre kontrarevolutionen med över 23.000 kortvågsmottagare, miljoner böcker, tidskrifter och annat", enligt en rapport från USAs revisionsverk – Government Accountability Office (GAO) - 15 november 2006

Enbart för 2008 avsatte USA 47,5 miljoner dollar till sina grupper på Kuba. De ingår i de 116 miljoner skattedollar som Bush-regimen totalt har satsat på undergrävande verksamhet på Kuba.

USAs Intressekontor i Havanna tjänar som huvudkvarter för kontrarevolutionen. Enligt rapporten från GOA, har dess import fördubblats från år 2000 till 2005 och 50 à 70% går till de USA-finansierade grupperna. Intressekontoret styr kontrarevolutionärerna och sedan början av 2008 har de kallats till ett tiotal möten. En av de grupper som man har satsat mest på är just "Vita damerna". En av damerna har fått tackbrev från President Bush personligen, liksom pengar för att trycka en bok om sin mans samarbete med det land som angriper Kuba. Thomas Hamm, tjänsteman på Intressekontoret, deltog i lanseringen.

Den 24 januari i år välkomnades en gruppledare

personligen av Bush i Vita Huset. Han erbjöd henne inte bara sitt stöd, utan uppmanade också världen att ge sitt stöd till kontrarevolutionen på Kuba. Kuba insisterar på sin rätt att förhindra, neutralisera och besvara dessa "provokationer som planeras, finansieras och uppmuntras av USAs regering och dess Intressekontor i Havanna".

Damer finansierade av terrorister i Florida

Kubanska myndigheter har avslöjat att Martha Beatriz Roque och "Vita damerna" har fått ca 1.500 US-dollar/månad – nästan 100 ggr en kubansk medelinkomst! – från organisationen Rescate Jurídico i Florida. Ordförande är ingen mindre än Santiago Álvarez Fernández Magriñat, ökad terrorist och nära vän till den mest ökände av dem alla: Luis Posada Carriles, ansvarig bl a för det blodiga attentatet mot ett kubanskt flygplan 6 oktober 1976 som kostade 73 människor livet. De pengar organisationen förmedlar kommer i sin tur från regeringen.

Santiago Álvarez rekryterades av CIA på 60-talet och om hans inblandning i terroristaktioner råder inget tvivel. Interpol har slagit larm och har särskilt framhållit hans medverkan i mordförsök på Fidel Castro vid universitetet i Panama år 2000. Enligt Interpol är Álvarez ansvarig för organisering, finansiering och transport av en terroristgrupp till Villa Clara i centrala Kuba den 21 april 2001, för sabotage vid turistanläggningar. Nyhetsbyrån AP erinrar om att Álvarez flera gånger öppet har berättat om hur han utfört attentat och fört in beväpnade grupper i Kuba.

Till stöd för Álvarez skrev Martha Beatriz Roque brev till domaren James Cohn där hon tackade för stiftelsen Rescate Jurídicos samarbete med "den kubanska oppositionen". Carmen Machado, kassör i Rescate Jurídico, beskrev i ett mejl till Roque vikten av brevet ifråga:

"Den här domaren kommer att ha sista ordet beträffande straffliedring för vår vän". Och federale domaren James Cohn beslöt i juni 2007 att sänka strafftiden med 46 månader för Álvarez.

På så vis bidrog "oppositionella kubaner" till att en ökad terrorist med oskyldigas blod på sina händer fick straffliedring. Vad skulle hända i Frankrike om en "oppositionell" blev finansierad av t ex de ansvariga för terroristattentaten i Paris 1995? Kubas utrikesminister Felipe Roque har ställt samma fråga: "Vad skulle ha hänt om Martha Beatriz Roque och Vita damerna hade bott i USA, och anklagats för att ha tagit emot pengar från en terroristorganisation som opererar mot USA?"

USA-diplomaternas inblandning

Kubanska myndigheter kunde avslöja något ännu allvarligare, att chefen för Intressekontoret, Michael Parmly, åtagit sig att förmedla pengar från Rescate Jurídico till Martha Beatriz Roque och "Vita damernas" Laura Pollán i uppenbar strid med internationell rätt och i synnerhet Wienkonventionen från 1961, som föreskriver att diplomater inte får lägga sig i värdlandets inre angelägenheter. I ett mejl 26 april 2007 kl 20.27 till Juan Carlos Fuentes, gift med en systerdotter, skriver Martha Beatriz Roque:

forts sid 22

forts från sid 21

”Jag vore tacksam om du ville ringa Bérangère Parmly på detta telefonnummer i Washington ... , hon är dotter till Parmly och hennes pappa kommer att vara i trakterna om några dagar och kan vara brevbärare via henne. Jag har en annan kanal dessförinnan, men den här är säker. Brevbäraren reser till Washington den 10 maj av hälsoskäl, och stannar där i två veckor.”

Roque har öppet uttalat sitt stöd för den omänskliga och otidsenliga ekonomiska blockad som drabbar hela kubanska folket. Per telefon, bandat av myndigheterna, har hon sagt att det kvittar för henne om USA invaderade Kuba.

Högertidningen Miami Herald skriver: ”Hon betraktas som anhängare av Bush's hårda linje, och har en gång symboliskt röstat på honom. Roque är nära knuten till USAs beskickning i Havanna, där hon deltar i speciella evenemang, använder Internet och kontaktar Radio Martí i Miami, som finansieras av USA för att propagera mot Castro.” Martha Beatriz Roque är så nära Parmly att hon fått hans privata telefonnummer i Washington.

Intressekontoret bekräftar Kubas anklagelser i en kommuniké: ”Sedan länge går USAs politik ut på att ge humanitär hjälp till det kubanska folket, särskilt till de politiska fångarnas familjer. Vi tillåter också privata organisationer att göra detsamma.” Wayne S. Smith är f.d. chef för Intressekontoret i Havanna 1979-1982 och anser att det är fullkomligt ”olagligt och oförsiktigt att skicka pengar till de kubanska dissidenterna. Ingen borde ge dem pengar, och i synnerhet inte för att störta kubanska regeringen”. Om Parmlys agerande anser Smith att det strider med internationella normer eftersom han ”blandar sig i en annan nations inre angelägenheter, och eftersom Santiago Álvarez är anklagad för terrorism”.

Laura Pollán har medgivit att hon fått 2.400 dollar från Rescate Jurídico via Martha Roque: ”Vi accepterar hjälpen villkorslöst, oavsett om den kommer från yttersta högern eller från vänster”. Vladimiro Roca har även han erkänt att ”oppositionella” tar emot pengar från Washington och hävdar att det är fullkomligt lagligt. Enligt kollegan René Gómez är det finansiella stödet från USA inte något att dölja eller skämmas för.

Elisardo Sánchez har också bekräftat finansieringen från USA. ”Frågan gäller inte vem som skickar hjälpen, utan vad man gör med den.” AP rapporterar att ”dissidenterna har krävt och tagit emot denna ekonomiska hjälp”. Spanska nyhetsbyrån EFE nämner ”de oppositionella som betalas av USA”. Och brittiska nyhetsbyrån Reuters meddelar: ”USAs regering ger öppet ett finansiellt stöd till dissidenternas aktiviteter, vilket Kuba betraktar som en olaglig handling.” Vad Reuters utelämnar är att internationell lag förbjuder varje nation att finansiera inre opposition i ett annat land. Det är olagligt överallt, i USA, Spanien, Belgien, Italien, Schweiz, Sverige eller var som helst.

Agenter i främmande macts tjänst

”Dissidenterna” och ”Vita damerna” har all rätt att opponera mot sin regering. Det är legitimt att kritisera makten och att uttrycka sin avvikande uppfattning utan fruktan för repressalier, vilket dessa oppositionella också gärna gör. Däremot är det olagligt, enligt kubansk lagstiftning och

enligt lagarna i alla världens länder, att samarbeta med en främmande makt i syfte att främja dess utrikespolitik. När ”Vita damerna” ägnar sig åt detta upphör de att vara oppositionella och förvandlas till agenter för främmande makt och faller under strafflagen.

Västerländska bolagsmedia bryter mot journalistisk etik genom att förtiga denna verklighet, och istället genomgående beteckna ”Vita damerna” och Martha Beatriz Roque som vanliga oppositionella. Man vilseleder grovt och medvetet den allmänna opinionen för att - när kubanska myndigheter och rättvisa reagerar - få den att tro på en ny våg av godtyckligt förtryck riktat mot ”fredliga kämpar för mänskliga rättigheter”.

Salim Lamrani är fransk universitetslärare, författare och journalist. Översättning Bertil Olsson

---

